

XVII

AD TYNDARIDEM

Strophe Alcaica

Vēlōx amoenum saepe Lucrētilem
Mūtāt Lycaeō Faunus, et īgneam
Dēfendit aestātem capellīs
Ūsque meīs pluviōsque ventōs.

Impūne tūtum per nemus arbutōs
Quaerunt latentēs et thyma dēviae
Olentis uxōrēs marītī ;
Nec viridēs metuunt colubrās,

Nec Mārtiālēs haediliae lupōs,
Vtcumque dulcī, Tyndari, fistulā
Vallēs et Vstīcae cubantis
Lēvia personuēre saxa.

Dī mē tuentur ; dīs pietās mea
Et mūsa cordī est. Hīc tibi cōpia
Mānābit ad plēnum benignō
Rūris honōrum opulenta cornū.

Hīc in reductā valle Canīculae
Vītābis aestūs, et fide Tēiā
Dīcēs labōrantēs in ūnō
Pēnelopēn vitreamque Circēn.

Hīc innocentis pōcula Lesbī
Dūcēs sub umbrā ; nec Semelēius
Cum Mārte cōfundet Thyōneus
Proelia ; nec metuēs protervum

Suspecta Cŷrum, nē male disparī
Incontinentēs iniciat manūs,
Et scindat haerentem corōnam
Crīnibus, immeritamque vestem.